

er mindste Grund til at udelade disse. Vi have begrænset Forslaget saaledes, at der er udelukket Vadskerier til Forretningsbrug; snæver Skorsten kan kun anbringes til Røgafledning fra Ildsteder under Vadske- og Bryggekedler, der ere bestemte til Husholdningsbrug. — Det var Vadskekedlerne, som gave Anledning til Lovforslaget. Naar det foreliggende Lovforslag fremtræder som et selvstændigt Forslag og ikke som et Ændringsforslag til det Forslag om Vadskekedler, der var indbragt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), er Grunden den, at vi fandt, at der var nogle andre Ufuldkommenheder ved Brandpolitiloven af 1889, som vi ikke ret vel kunde vægre os ved at rette. Og da jeg som Udvalgets Formand konfererede med Tingets højtærede Formand om den Maade, hvorpaa Sagen rettest maatte indbringes, og Tingets højtærede Formand gav den Mening til Kende, at det korrekteste vilde være at gøre det ved et selvstændigt Lovforslag, have vi valgt denne Form, og det er saaledes Medlemmerne af Udvalget angaaende det første Lovforslag, som her tillade sig i indbyrdes Enighed at fremsætte dette Forslag. Foruden Ændring af den Ufuldkommenhed, jeg har omtalt, og som det Lovforslag, der indbragtes af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds, satte sig til Opgave at rette, have vi medtaget nogle af de Ændringer, som have været overvejede i Udvalget, men man har kun medtaget dem, der saadan egentlig tankemæssig kunde henføres til samme Kategori, Rettelsen af Ufuldkommenheden. Dertil hører absolut det ny Lovforslags § 1, ved hvilken en ren uforsætlig Urigtighed i et Citat af Loven af 1889 § 1 bliver rettet. Til samme Kategori hører Forslagets § 3, som gaar ud paa at rette en anden uforsætlig Ufuldkommenhed i Loven af 1889 § 5, som meget vanskeliggjorde denne Forstaaelse. I Loven af 1889 § 5 siges det nemlig, at en Dampskorsten skal være 20 Alen fjernet fra Straatag, men efter at dette er fastsat, følger der straks derefter en Linie, som forudsætter, at den ogsaa kan være inden for 20 Alens Afstand fra Straatag. Det bereder Vanskelighed ved Bestemmelsens Anvendelse, idet man er i berettiget Uvished om, hvad dens Mening er. Lovforslagets § 3 gaar ud paa at rette dette. Lovforslagets § 4 gaar ud paa at rette en Ufuldkommenhed, der mindst maa kaldes en Utydelighed i Lovens § 8. Lovens § 8 siger først, at en Smedjekorsten ikke maa komme nogen som

helst Bygning, der er tækket med Rør, Straa eller lige saa let antændeligt Materiale, nærmere end 20 Alen, og siger derefter, at den ikke maa komme „anden Mands“ nærmere end 20 Alen. Den urigtige Forstaaelse ligger da meget nær, at der ved „anden Mands“ skulde forstaaes anden Mands Bygning overhovedet; den rette Forstaaelse er den, som vi have indført ved det ny Lovforslags § 4, at det skal være „anden Mands med saadant Materiale tækkede Bygning“. Hvad Lovforslagets § 5 angaar, gaar den ud paa en Udfyldning, som Loven af 1889 trænger til. Loven af 1889 har ikke noget om Ansvar for Brandfogder og Brandsynsvidner, som begaa Forsømmelse med Hensyn til Udførelse af Brandsyn. Da den ikke har denne Bestemmelse, have Domstolene været nødsagede til at anvende Straffelovens Bestemmelser i § 144 paa dette Tilfælde, Bestemmelser, som efter Udvalgets Mening ikke have været bestemte til at anvendes ogsaa paa Ombudsmænd. En Anvendelse af Straffelovens Bestemmelser vilde kunne komme til at virke ubillig i en dobbelt Henseende baade derved, at den medførte strengere Straf end fornødent, og ogsaa derved, at den paalægger dem Omkostninger, som der ingen Grund er til at paalægge dem. Hvis man derimod indsætter for denne Overtrædelse af, hvad der staar i Brandpolitiloven, ligesom for en Række af andre, et Bødeansvar og lader dette i Kraft af en almindelig Bestemmelse i Brandpolitiloven være forfølgeligt efter Politiretsprocedure, retter man en Ufuldkommenhed, tror jeg, paa tilfredsstillende Maade, og det er dette, vi have tilladt os at foreslaa ved Lovforslagets § 5. De Materier, som have været omhandlede i Udvalget, men som Udvalget ikke har givet Udtryk i Ændringsforslag, skal jeg ikke uden særegen Foranledning gaa ind paa Omtale af her.

J. Hage: Jeg ønsker blot at udtale, at jeg selvfølgelig, da jeg er Medforslagsstiller, er fuldstændig enig i, hvad den ærede Ordfører har udtalt, og jeg er endogsaa den ærede Ordfører og Udvalget i det hele taknemlig, fordi de have suppleret mit lille Lovforslag med Bestemmelser, som i det hele maa siges at være heldige. Hvis, som der er nogen Grund til at antage, heller ikke den højtærede Justitsminister har nogen Betænkelighed ved Lovforslaget, kan man jo ikke andet end glæde sig ved, at der er Udsigt til, at den tvivlsomme Tilstand, der eksisterer,